



*"Ik ben de verrijzenis en het leven.
Wie in Mij gelooft, zal leven,
ook al is hij gestorven,
en al wie leeft en gelooft in Mij,
zal in eeuwigheid niet sterven."*

Joh. 11, 25-27

In zijn vaderlijke goedheid heeft God
tot Zich geroepen de ziel van

mevrouw

Louise Hoeckman

weduwê van de heer Robert De Staercke

geboren te Zegelsem op 11 januari 1914
en godvruchtig overleden

in het St.-Elisabethziekenhuis te Zottegem
op 27 oktober 1988,

gesterkt door de H.H. Sacramenten der Zieken.

Een leven vol liefde wordt altijd te vroeg afgebroken. Louise hield van de mensen, van haar kinderen, kleinkinderen en bovenal van haar echtgenoot, Robert. Toen hij haar veel te vroeg ontviel, kon zij haar ontreddering enkel door haar liefde voor haar kinderen overwinnen. Ze voelde hun pijnen en vooral de zorg om haar eerste kleinkind, Els, vulde haar hart met kommer. Maar ze verzweeg haar eigen verdriet. Ze voedde zich aan het geluk van haar kinderen en ze genoot van de aanwezigheid van haar kleinkinderen. Het stemde haar gelukkig te zien dat de levenswaarden die ze zelf, samen met haar man had voorgeleefd, in de volgende generaties hun voortzetting kregen. Geen leven van grote woorden, maar vol liefdevolle daden voor al wie op haar een beroep deed. Doorheen het

eigen verdriet, kon ze anderen nog opbeuren. Zelf met een lege plaats aan haar zijde, bracht ze met haar aanwezigheid anderen vertroosting. Ze genoot van het leven en uitbundig liet ze de anderen er mee van genieten. Ze was dankbaar voor alles wat haar in liefde werd aangereikt. Vooral de grote steun in de rug van haar oudste dochter Cecile maakte haar sterk genoeg om alle moeilijkheden te trotseren. De dood heeft Louise dan ook verrast, maar in haar diep geloof zal God haar wakende hebben gevonden om haar samen met haar man, Robert, in zijn eeuwige Liefde binnen te voeren. Voor haar kinderen, kleinkinderen en voor haar vriendinnen van elke week valt dit heengaan ongetwijfeld zwaar. Haar dood zal bij hen allen een grote leerme achterlaten. Toch is de liefdevolle eenheid tussen ouders en kinderen zo groot, dat zij de dood weet te overstijgen. In het hart van de kinderen en kleinkinderen blijven vader en moeder immers voortleven. Hun persoonlijkheid, hun leiding, hun raadgevingen en hun liefde blijven verderwerken en worden nog versterkt met de genade van Gods aanwezigheid.

Beste kinderen en kleinkinderen, in de schaduw van Gods eeuwige Liefde hebben vader en ik mekaar teruggevonden. U hebt ons in ons leven veel geluk gebracht. Leef nu verder voor elkaar; wens elkaar dagelijks geluk toe en help mekaar dit te realiseren. Zo kunnen we over de dood heen samen aan eenzelfde ideaal verderwerken.

Frans en Cecile Lenvain-De Staercke,
Michel en Gaby Lenvain-De Staercke,
en kinderen Els en Ilse,
Willem en Nicole De Staercke-Delcourt
en kinderen Andy, Jürgen en Hendrik,
Marc en Lydie De Staercke-D'Haeyer,
Luk en Karien De Staercke-Audoore
en kinderen Anneleen en Benjamin,
de families Hoeckman, De Staercke, Claus en Casteur
danken voor uw gebed
en uw medeleven in deze beproeving.